

5995

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 10901
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt

1235/1

KOŚCIÓŁ PW. ŚW. ANTONIEGO ELZBIETANEK

2. Czas powstania

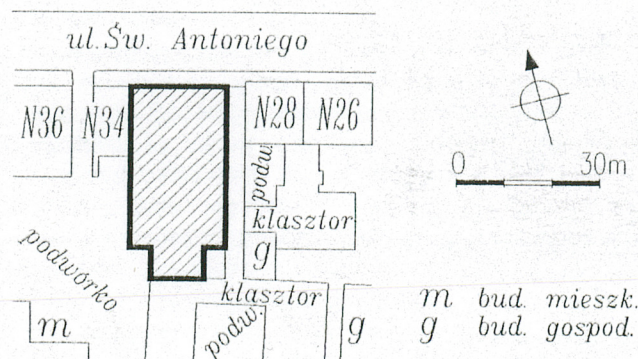
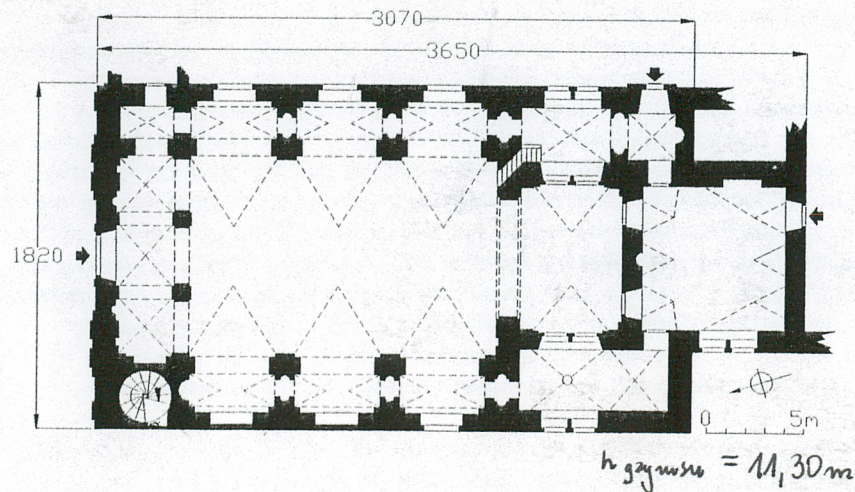
1679 r (kościółek drewniany);
ob. 1685–1692 r, 1828, 1854,

3. Miejscowość

WROCLAW

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1.

4. Adres

ul. Św. Antoniego 30, 50-073 Wrocław;
nr działki

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie
powiat Wrocław
gmina miasto Wrocław

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Breslau

7. Przynależność administracyjna 1.04.1975 r

województwo wrocławskie
powiat Wrocław

8. Właściciel i jego adres

parafia rzym.-kat. pw. św. Mikołaja, ul.
św. Antoniego 30 50-073 Wrocław;

9. Użytkownik i jego adres

j.w.;

10. Rejestr zabytków

nr 18 data 23.10.61.

A/1294/18

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Kościół klasztorny św. Antoniego powstał w końcu XVII w. na fali, słabo przyjmującej się we Wrocławiu kontrreformacji. Wzniesli go wraz z małym klasztorom franciszkanie reformacji, którzy po długich sporach z władzami miasta otrzymali parcelę przy Psim Zaułku (Hundegasse), jako zadośćuczynienie za odebrany im w 1522 r. klasztor bernardynów na Nowym Mieście. Franciszkanie stali się właścicielami działki w 1679 r. i od razu rozpoczęli budowę klasztoru, stawiając jednocześnie tymczasowy drewniany kościółek pw. św. Antoniego. Kamień węgielny pod budowę kościoła klasztornego położył bp Franciszek Ludwik w 1685 r. Poświęcenie kościoła odbyło się w 1692 r. Budowniczym kościoła był Mateusz Biener, który zrealizował projekt nieznanego z nazwiska architekta włoskiego. W 1792 r. władze pruskie odebrały kościół i klasztor reformatom i oddały go w użytkowanie elżbietankom, które pozostawały tu do 1945 r. Ważniejsze prace remontowe kościół przechodził w l. 1828, 1854, 1900. W czasie ostatniej wojny budowla została uszkodzona tylko w 5%. Od 1945 r. świątynia pełni rolę zniszczonego kościoła parafialnego św. Mikołaja. Do 1998 r. opiekowali się nim księża diecezjalni, potem świątynię przejął sprowadzony do Wrocławia zakon paulinów.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA. Wrocław — miasto na Równinie Wrocławskiej, stolica historycznego Śląska i obecnego woj. dolnośląskiego. Aglomeracja położona w dolinie Odry i jej głównych dopływów: Olawy, Widawy, Słęzy, Bystrzycy. Wrocław jest głównym węzłem komunikacyjnym Polski pd.-zach., przebiegają przezeń główne od najdawniejszych czasów szlaki komunikacyjne z pd. na pn. i ze wsch. na zach. Europy.

Kościół św. Antoniego usytuowany został w obrębie Starego Miasta, przy zach. odcinku dawnych murów miejskich, w pobliżu nie istniejącej już Bramy Mikołajskiej, jako człon kompleksu klasztorного reformatów. Zabudowania klasztoru, w tym od frontu kościół, zajmowały wąską długą parcelę, sięgającą w głąb, aż do dzisiejszej ul. Włodkowica. Świątynia wzniesiona została w ciągu zwartej zabudowy pd. pierzei ul. św. Antoniego (daw. Hundegasse). Po bokach towarzyszą jej dawne zabudowania szpitalne klasztoru reformatów (ob. pomieszczenia mieszkalne oo. paulinów) — od wsch. i dawny domek dzwonnika — od zach. (ob. dzierżawiony przez kancelarię adwokacką). Z tyłu, od pd., kościół styka się z pierwotnymi właściwymi zabudowaniami klasztornymi, ob. funkcjonującymi jako komunalna kamienica mieszkalna. Wzdłuż zach. elewacji ciągnie się wąski długi dziedziniec, połączony bramą z ul. św. Antoniego.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. *Ściany zewnętrzne* murowane z cegły pełnej, obustronnie tynkowane. Detal architektoniczny bogaty, murowany tynkowany (szczyt, podziały pilastrowe fasady i jej szczytu), kamienny (portal wraz z figurą św. Antoniego w zwieńczeniu, trójkątny naczółek okienny, gzymsy) oraz modelowany w tynku i narzucie (boniowane obeliski, bogate profile, opaski i dekoracja ramowa szczytu).

Ściany wewnętrzne murowane z cegły, gładko tynkowane; z detalem murowanym, tynkowanym (filary przyściennie, gzymsy), wyrabianym w tynku (dekoracja ramowa w pachach arkad).

Sklepienia i stropy. Kościół w całości sklepiony ceramicznie; w nawie 3-przęsłowe sklepienie kolebkowe z lunetami; sklepieniu nawy towarzyszą w kaplicach poprzeczne sklepienia kolebkowe z lunetami a w emporach kolebkowe; pod emporą muzyczną 4-przęsłowe sklepienie krzyżowe, o zmiennych proporcjach przęseł; prezbiterium nakrywa nieco węższe niż w nawie sklepienie kolebkowe z lunetami, towarzyszące mu od pn. i pd. pomieszczenia z 2-przęsłowymi sklepieniami krzyżowymi; obszerna zakrystia nakryta sklepieniem zwierciadlanym z lunetami. Sklepienia nawy i prezbiterium wsparte na filarach przyściennych, opiętych pilastrami, podtrzymujących gierowane odcinki wysokich belkowań, z fryzami tryglifowymi i zdobieniami w postaci kampańli i bogatych profilowań.

Więźba dachowa. Więźba dachowa drewniana. Konstrukcja jętkowo-krokwiowa z dwoma rzędami jętek; jętki dolnej kond. podtrzymywane przez podwójne stolce leżące i stolce stojące rozparte rozporą i zastrzelone w płaszczyźnie więźarów; konstrukcja wzmocniona dodatkowym słupem środkowym i zmierzczowana w kierunku kalenicowym.

Pokrycie dachowe. Dach kryty ceramicznie, dachówką karpiówką podwójnie „w koronkę”; na hełmie wieżowym pokrycie z blachy miedzianej.

Posadzki i podłogi. W zakrystii podłoga drewniana z desek malowanych olejno, kryta wykładzina dywanową; pozostałe części kościoła w przyziemiu wyłożone posadzką z kwadratowych płyt marmurowych (?), jaśniejszych i ciemniejszych, układanych szachownicowo; w partii empor posadzki terakotowe, z kwadratowych płytek szarych i białych; empora muzyczna z podłogą drewnianą parkietową.

Schody. *Schody wewnętrzne.* Poziom prezbiterium i kaplic bocznych podniesiony o jeden niewielki kamienny stopień w stosunku do poziomu nawy; w grubości ściany pomieszczenia towarzyszącego od wsch. prezbiterium, proste, wąskie drewniane schodki, wiodące na ambonę. W pn.-zach. narożniku nawy zlokalizowana klatka schodowa, z krętymi schodkami drewnianymi na drewnianym słupie, prowadzącymi na kondygnację empor i do krypty kościelnej (dziś niedostępnej); klatka schodowa połączona była z wnętrzem przez wsch. wejście w przyziemiu kościoła (zamurowane już przed wojną) oraz z domkiem dzwonnika. W drugiej kond. wieży 2-biegowe łamane schody drewniane ze spocznikiem prowadzące z dawnego klasztoru do przejścia pd.-wsch. na empory.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
6 785 m ³	485 m ²	kościół zakonny reformatów	kościół parafialny
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja <p>⇒ 1976 r — remont elewacji i dachu (przełożenie pokrycia, wymiana zniszczonych elementów więźby, impregnacja drewna);</p> <p>⇒ 1978 r — remont organów;</p> <p>⇒ 1995 r — remont fasady – prace elewacyjne, naprawa tynków, wymalowania zewnętrzne; konserwacja organów;</p> <p>⇒ 1998 r — odnowienie i remont zakrystii;</p>		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) <p>stan budowli dość dobry; ściany zawilgocone w dolnych partiach, widoczne wykwyty wilgoci na tynkach zewnętrznych; wilgoć powoduje korozję, pękanie, łuszczenie się i odpadanie farby elewacyjnej i tynków; gorszy stan elewacji bocznych (szczególnie elew. wsch., gdzie uszkodzenia tynków na całej wysokości ściany); w górnych partiach ściany wsch. i na narożu fasady uszkodzenia detalu (liczne ubytki tynku na profilach gzymsów); zły stan pokrycia i więźby dachowej – liczne nieszczelności powodują przenikanie wody opadowej do wnętrza budynku i znaczne zawilgocenie drewnianej konstrukcji – część belek (jętki i płatwie) ze śladami znacznej korozji oraz niszczenie drewnianej podłogi strychu (liczne ubytki i dziury); rynny niedrożne, ich zanieczyszczenie powoduje ściekanie wody opadowej po ścianach zewnętrznych i niszczenie drewnianej stolarki okiennej (ściana wsch.), przez którą woda dostaje się do wnętrza kościoła na poziomie empor;</p>	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <p>⇒ remont dachu: naprawa więźby – wymiana skorodowanych elementów konstrukcyjnych; przełożenie pokrycia dachowego;</p> <p>⇒ oczyszczenie, przegląd i naprawa rynien i rur spustowych i obróbek blacharskich;</p> <p>⇒ wymiana podłóg strychu;</p> <p>⇒ wymiana stolarki okiennej, z zachowaniem pierwotnej formy;</p> <p>⇒ założenie izolacji przeciwwilgociowej;</p> <p>⇒ prace elewacyjne: naprawa zniszczonych tynków, uzupełnienie ubytków, rekonstrukcja zniszczonego detalu; wymalowania zewnętrzne i wewnętrzne całego kościoła</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- * Arch. Budowlane Miasta Wrocławia — teczka nr 129: zbiór 10-ciu plansz z rysunkami z lat 1926/26, przedstawiającymi rzut, przekrój poprzeczny, przekrój podłużny, fasadę, portal główny, rys. tech. szczegółów portalu, filar, detal arch. (m.in. tralka balustrady, głowica filara);

24. Uwagi różne.

25. Opracował

tekst ALMA PHU Jacek Sawiński 12.11.99

plany i rysunki ALMA PHU Jacek Sawiński 12.11.99

zdjęcia ALMA PHU Jacek Sawiński 12.11.99

miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego

22. Bibliografia

J. SAUER, Die Elisabethinerinnen in Breslau., Breslau 1837; H. LUTSCH, Verzeichnis ... , Bd. I, Breslau 1886; H. LANGE, Die Elisabethinerinnen in Breslau., Breslau 1896; P. REISCH, Kurze Gesch. des Franziskaner in Breslau., Breslau 1900, S. 37-41; H. NEULING, Schlesiens Kirchorte u. i. Kirchl. Stiftungen., Breslau 1902; B. PATZAK, Die Jesuitenbauten in Schlesien., Strassbourg 1918, S. 113-116; E. DUBOWY, Breslauer Kirchen – Kunsthist. Führer., Breslau 1922; L. BURGEMEISTER, G. GRUNDMANN, Die kunstdenkmäler der Stadt Breslau., Bd., Breslau 1930-34; H. HOFFMANN, Die Antoniuskirche in Breslau., Breslau 1935; G. GRUNDMANN, Schl. Barockkirchen., Lindau-Konstanz 1958, S. 9; H. DZIURLA, Sztuka baroku 1650-1750., [w:] Sztuka Wrocławia, pr. zb. Pod red. T. Broniewskiego i M. Złata, 1967, str. 283-285; K. KALINOWSKI, Arch. barokowa na Śląsku w 2 pol. XVII w., 1974 str. 152-155 (tamże literatura); K. KALINOWSKI, Arch. doby baroku na Śląsku., W-wa 1977, str. 103-105; J. PILCH, Zabytki arch. Dolnego Śląska., w-w 1978, str. 310; H. DZIURLA, Arch. w l. 1650-1741. [w:] Wrocław jego dzieje i kultura., pr. zb. pod red. Z. Świechowskiego., W-wa 1978; Prace konserwatorskie na terenie ... w l. 1974-79., Wrocław 1985, str. 170; Z. ANTKOWIAK, Kościoły Wrocławia, Wrocław 1991, str. 158-161; J. WRABEC, Barokowe kościoły i klasztory Wrocławia, [w:] Arch. Wrocławia T.3 Świątynia, Wrocław 1997, str. 188; *Atlas arch. Wrocławia., T. II, Wrocław 1997, str. 49*

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- *akwaforta* J.D. Schleuena wg. Rys. K.A. von Goulona, po 1749 — ul. św. Antoniego ku zach., Muz. Arch. W-w, publ. O. Czerner, W-w na dawnej rycinie., 1989, ryc. 130;
- *F.B. Wernher*, Topographia Silesiae., ok. 1755 — ryc. zatyt. „S. Antoni Kirch derer PP. Franciscanij”: widok kościoła od pn.-wsch., w ciągu zabudowy ulicznej (Bibl. Uniw. we W-w Oddz. Zb. Spec. na Piasku, Dz. Rękopisów; publ. w: R. Len, Friedrich Bernhard Werners Topographie der St. Breslau., W-w 1998, S. 49);
- *Hoffmann*, — 2 fot.: wnętrze ku prezbiterium, fasada; 2 rys.: rzut, przekrój A:A;
- *Kalinowski*, Arch. doby ... , — fot. 104-105 (fasada, frag. wnętrza); il. str. 104 (rzut, przekrój poprzeczny);
- *Antkowiak*, — fot. 70 (fasada);
- *Wrabec*, — fot. 20 (fasada);
- liczne zdj. fasady i wnętrza w publikacjach zbiorowych, turystycznych i przewodnikowych o Wrocławiu;

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

- ♦ wkładka nr 1: cd. opisu; zestawienie materiału fotogr.; zdjęcia;
- ♦ wkładka nr 2: zdjęcia;
- ♦ wkładka nr 3: zdjęcia;
- ♦ wkładka nr 4: zdjęcia; repr. ryc. Wernera z ok. poł. XVIII w.;
- ♦ wkładka nr 5: zdjęcia;

1. Miejscowość W R O C Ł A W	2. Obiekt (nazwa jak na karcie) KOŚCIÓŁ ŚW. ANTONIEGO	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. opisu; zestawienie materiału fot.; zdjęcie;
--	---	---

Otwory. *Otwory okienne.* Ściany boczne prezbiterium przeprute podwójnymi ujednoliconymi dużymi, prostokątnymi smukłymi otworami ujętymi w tynkowe oprawy, otwierającymi się na towarzyszące prezbiterium aneksy; w otworach dwuskrzydłowe okna krosnowe. Otwory okienne pełnią rolę kompozycyjną w fasadzie kościoła, akcentując, wraz z wejściem głównym, jej oś środkową; prostokątne, zamknięte pełnołukowo okno w tynkowej uszatej oprawie, zwieńczone trójkątnym naczółkiem, przerywa w części środkowej wysokie belkowanie, oddzielające szczyt; okno krosnowe, 2-skrzydłowe, 3-poziomowe, ze szczeblinami krzyżowymi i listwami przyrykowymi w formie kanelowanych pilastrów, korynckiego i doryckiego; centralny punkt szczytu wyróżniony elipsoidalnym, poziomym okulesem, z wielopodziałowym stałym okienkiem krosnowym, ujętym w pasowe obramienie tynkowe z listwą. Otwory okienne elewacji bocznych przeprowadzają ściany regularnym rytmem w dwóch kondygnacjach: otwory górne większe, rozglifione do wnętrza; wszystkie zamknięte łukami pełnymi i ujęte w obramienia uszate z kampanulami; okna 2-skrzydłowe, wielopodziałowe, górne – z listwami przyrykowymi w kształcie pilastrów. W dolnej kond. przeszła pd. nawy, w elewacji zach. mniejsze, zdwojone okienka, ujęte we wspólne obramienie; zakrystia oświetlona od zach. podwójnymi, zamkniętymi prosto otworami okiennymi, w prostych kamiennych obramieniach. Wieża z nielicznymi, na ogół małymi otworami, zamkniętymi pełnołukowo; największe okno w kond. środkowej, nawiązuje formą do okien elewacji bocznych, prezentując znacznie bardziej smukłe proporcje; małe otwory górnych kondygnacji przesłonięte drewnianymi żaluzjami.

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Wejście główne, pn., akcentuje oś symetrii fasady; prostokątny otwór, zamknięty jest łukiem pełnym, ujęty w kamienny portal pilastrów, z przerwanym segmentowym naczółkiem, w którym smukła aedícula z kamienną figurą patrona kościoła, zwieńczona trójkątnym naczółkiem; drzwi 2-skrzydłowe ramowo-płycinowe, prostokątne z półkolistym nadświetłem, dzielonym szczeblinami krzyżowymi. Przejście z korytarza klasztorного umożliwia mały prostokątny otwór w prostym kamiennym obramieniu z listwą; drzwi jednoskrzydłowe, zbite z desek.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. W ścianach bocznych zakrystii otwory drzwiowe łączące ją z aneksami wsch. i kaplicą zach.; przysadziste prostokątne otwory w kamiennych obramieniach uszatej, przesłonięte jednoskrzydłowymi drzwiami ramowo-płycinowymi z ozdobnymi okuciami zawiasowymi; zakrystia połączona także bezpośrednio z wnętrzem kościoła przez dwoje symetrycznych jednoskrzydłowych drzwi ramowo-płycinowych w ścianie pn., prowadzących za pośrednictwem drzwiczek ołtarzowych do prezbiterium i podobnym, pojedynczym otworem drzwiowym w ścianie pd. – z klasztorem; drzwiczki ołtarzowe jednoskrzydłowe ramowo-płycinowe, opierane dekoracją ornamentalną (centralna rozeta w rombowej płycinie). Kaplice i

empory połączone w ciagi wąskimi smukłymi przejściami o pełnołukowych zamknięciach; do wnętrza nawy kaplice i empory otwierają się wysokimi pełnołukowymi arkadami filarowymi, podobny wykrój ma, znacznie większa arkada tęczowa. Wejście główne obudowane drewnianym ramowo-płycinowym wiatrołapem, w którym takie same, 2-skrzydłowe, w większości przeszklone drzwi wahadłowe.

RZUT. Budowla założona na symetrycznym rzucie prostokąta, o osi podłużnej pn. – pd., odchylonej nieco ku wsch. W prostokącie tym mieści się 4-przęsłowa prostokątna sklepiona nawa, z węższym przesłem zach., w które wbudowano empore muzyczną oraz węższe od nawy prostokątne sklepienie prezbiterium, któremu towarzyszą od zach. i wsch. prostokątne, 2-przęsłowe, także sklepienie aneksy, zlicowane ze ścianami nawy, sięgające poza prezbiterium i łączące się z nim z dużą, prawie kwadratową, nieco nieregularną sklepioną zakrystią. Po obu stronach nawy, ciagi wąskich, połączonych ze sobą sklepionych kaplic, utworzonych przez wciągnięte do wnętrza nawy masywne filary przyścienne.

BRYŁA. Kościół usytuowany w ciągu zabudowy ulicznej, góruje nad sąsiednimi budynkami reprezentacyjną fasadą typu Il Gesu – fasada 2-kond., z lekko wysuniętą częścią środkową, odpowiadającą szerokością nawie, z podziałami pilastrowymi, zwieńczona wydatnym szczytem z trójkątnym frontonem i spływami, zakończonymi obeliskami. Bryła kościoła zwarta, nakryta dachem 2-połaciowym, 2-kond., z, niedostępną dziś kryptą i 4-kond. 4-boczną wieżą od strony wsch., która nie jest widoczna od strony ulicy. Wieża zwieńczona ażurowym barokowym hełmem z iglicą i chorągiewką wiatrową.

ELEWACJE.

Elewacja pn. – fasada. Kompozycja symetryczna, dośrodkowa; elewacja 2-kond., 3-osiowa, 3-częściowa; część środkowa szersza, wysunięta nieco ku przodowi, odpowiada szerokością szerokości nawy, ujęta w parę zdwojonych pilastrów, dźwigających wysokie belkowanie; oś symetrii akcentowana dużym wejściem, zwieńczonym figurą patrona kościoła, w 2-giej kond. oknem w tynkowym obramieniu, zwieńczonym trójkątnym naczółkiem, które przerywa wieńczące elewację belkowanie; części boczne nieco cofnięte, znacznie węższe, rozczłonkowane półkolistymi zamkniętymi pełnołukowo smukłymi niszami w dwóch kondygnacjach, zdobionymi motywem muszli w konchowych sklepieniach; pilastry doryckie w wielkim porządku dźwigają gierowane belkowanie, przerwane w części środkowej; fasada zwieńczona wydatnym prostokątnym szczytem na cokole, zamkniętym trójkątnym frontonem; w szczycie kontynuowane podziały pilastrów; pary pilastrów korynckich (środkowe zdwojone) flankują pole środkowe, w którym owalny okulus i dwie półkoliste nisze po bokach (jak w częściach bocznych fasady); na pilastrach bogato profilowane, gierowane belkowanie; szczyt ujmują proste spływy, zakończone boniowanymi obeliskami.

Elewacja zach. 2-kond., 3-osiowa w górnej, 2-osiowa w dolnej kond.; dolny pd. otwór okienny w formie biforium; osie okienne oddzielone lizenami w wielkim porządku; okna w uszatyh obramieniach; elewacja zwieńczona profilowanym gzymsem.

Elewacja pd. Elewacją pd. kościół łączy się z ciągiem budynków klasztor-nych, w który w przyziemiu wbudowana jest zakrystia; widoczny tylko fragment zach. gładko tynkowanej ślepej ściany i nietynkowanego szczytu z małymi okienkami strychowymi.

Elewacja wsch. 5-osiowa, 2-kond., wychodzi na małe podwórkę między sąsiednimi budynkami; do dolnej kond. przylega korytarz klasztor-ny; podziały lizenowe w wielkim porządku, otwory okienne ujednolicone w regularnym układzie, ujęte w uszate obramienia z kampanulami; wieża w części pd. elewacji, zlicowana ze ścianą nawy, z gładkim pasem tynkowym na wysokości okapu dachowego korpusu; elewację wieży jednoosiowej, z niewielką ilością małych okienek, z których wyróżnia się jedno większe, bardzo smukłe w ścianie wsch.; w zwieńczeniu przysadzisty hełm z latarnią.

WNĘTRZE. Jednonawowy kościół emporowo-halowy, z dwoma kondygnacjami bocznych wąskich kaplic i empor, utworzonych przez wciągnięte do wnętrza filary. Kaplice i empory tworzą ciągi, połączonych ze sobą wąskimi przejściami pomieszczeń. Zach. przeszło 4-prześłowej, sklepionej nawy węższe, z wspartą na arkadach emporą muzyczną. Prezbiterium węższe, małe, jednoprześłowe, wydzielone potężną smukłą arkadą tęczową. Po bokach towarzyszą mu pomocnicze aneksy, połączone przejściami z obszerną zakrystią, zlokalizowaną za prezbiterium.

WYPOSAŻENIE. W kościele bogate wyposażenie barokowe z 1 i 2 poł. XVIII w., na które składa się ołtarz główny i 8 ołtarzy bocznych z bogatą dekoracją snycerską figuralną i ornamentalną i z obrazami olejnymi, ambona, prospekt organowy, cykl obrazowy Drogi Krzyżowej, obrazy olejne na płótnie (przedstawienia świętych), rzeźba Pieta, marmurowe lavabo (w zakrystii), ławki, stolarka drzwiowa i okienna, itp.

INSTALACJE: elektryczna, wod.-kan. i odgromowa, częściowo c.o. (zakrystia, aneksy).

ZESTAWIENIE MATERIAŁU FOTOGRAFICZNEGO.

1. Fasada kościoła, widok od wsch.
2. Szczyt, widok od wsch.
3. Szczyt, widok od zach.
4. Elewacja zach.
5. Fragment elewacji wsch.
6. Wieża, widok od pd.-wsch.
7. Górna części wieży.
8. Hełm wieży.
9. Środkowe okno fasady.
10. Podwójne okno elewacji zach.
11. Typowe okno górnej kond.
12. Duże okno wieży.
13. Widok wnętrza w kierunku prezbiterium.
14. Widok wnętrza w kierunku pn.-zach.
15. Kaplice i empory zach.
16. Przejścia w kaplicach.

17. Filar ściany tęczowej
18. Sklepienie nawy i prezbiterium.
19. Sklepienie zakrystii.
20. Lunety sklepienia zakrystii.
21. Sklepienie kaplicy.
22. Sklepienie empory.
23. Sklepienie aneksu wsch.
24. Sklepienie aneksu zach.
25. Portal wejściowy.

2.

3.

1. Miejscowość

W R O C Ł A W

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ ŚW. ANTONIEGO

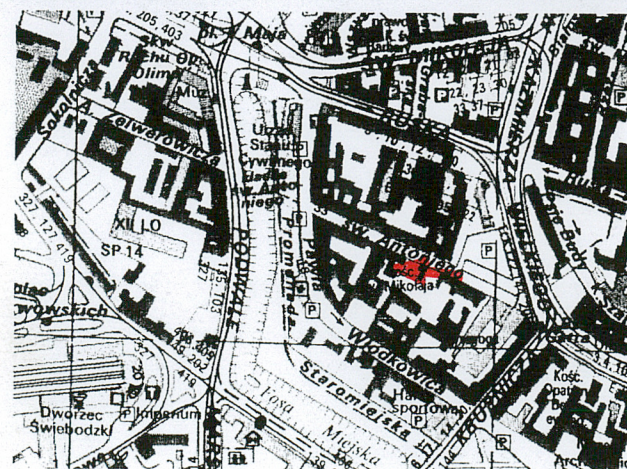
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia; orientacja;

4.

5.

skala 1:10 000

6.

7.

8.

9.

10.

1. Miejscowość

W R O C Ł A W

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ ŚW. ANTONIEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia;

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Miejscowość

W R O C Ł A W

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ ŚW. ANTONIEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia; repr. ryc. Wernera;

17.

18.

19.

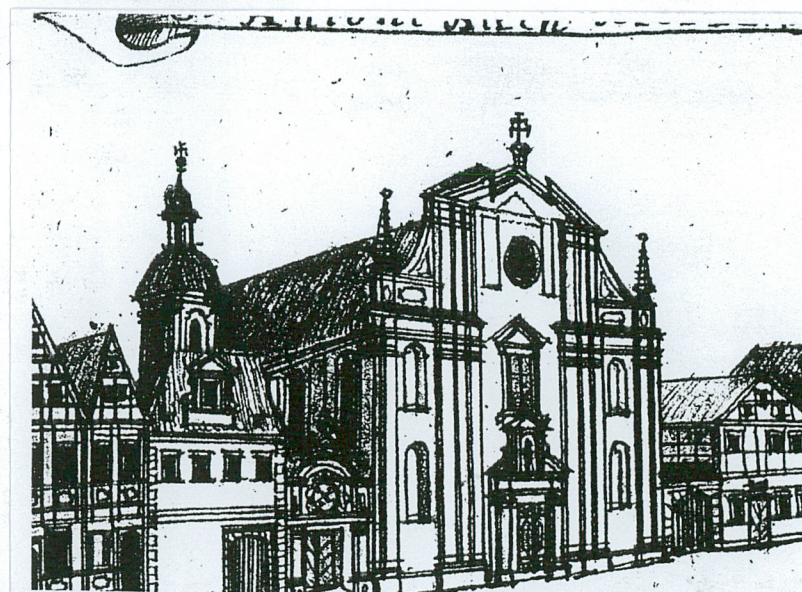
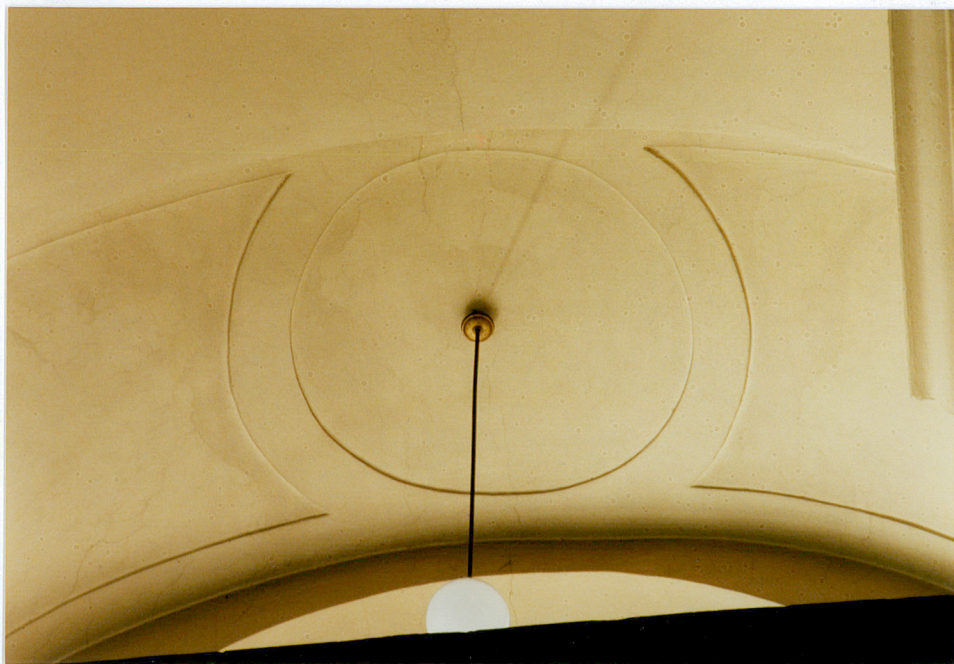
20

21

22

1. Miejscowość

WROCŁAW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ ŚW. ANTONIEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia;

23.

24.

25.

